

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/16/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6622202022
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6622202022.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členov senátu Mgr. Stanislavy Salajovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom: C. XX, XXX XX D., štátny občan SR, zast.: JUDr. Ján Krnáč, Advokátska kancelária so sídlom: Nám. SNP 70/36, 960 01 Zvolen, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, IČO: 00 166 481, so sídlom: Štúrova 2, 812 85 Bratislava - Staré Mesto, o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 5C/34/2022-159 zo dňa 24. novembra 2023, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku IV. m e n í tak, že žalovanému náhradu trov prvoinštančného konania nepriznáva.

II. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Lučenec (ďalej „súd prvej inštancie“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 539,20 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 539,20 € od 09. 03. 2022 do zaplatenia (výrok I.), v časti 689,46 € konanie zastavil (výrok II.) a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok III.). O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 19,92 % (výrok IV.).

2. Proti výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku IV. zmenil a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania. Žalobca považoval napadnutý výrok rozsudku a odôvodnenie, ktoré sa ho týka za nesprávne, nezákonné a neopodstatnené. Posúdenie otázky náhrady trov konania súdom prvej inštancie sa podľa neho prieči procesným prejavom strán konania, ustálenej súdnej praxi a judikatúre. Poukázal na to, že strana žalovaného v konaní opakovane prehlásila, že sa vzdáva náhrady trov konania. Takýto prejav bol učinенý vo vyjadrení z 18. 10. 2023 a aj na pojednávaní dňa 27. 10. 2023. Vzhľadom na uvedené prejavy žalovaného bolo v danom prípade na mieste o otázke náhrady trov konania rozhodnúť tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, prípadne, že žalovaný nemá právo na náhradu trov konania, a to aj za situácie, že podľa zásady úspechu v konaní by žalovanému vznikol určitý nárok na náhradu trov konania. Žalobca mal za to, že tým, že sa súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevysporiadal s procesnou okolnosťou spočívajúcou v prejave žalovaného o vzdaní sa nároku na náhradu trov konania, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom a došlo tak k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zároveň poukázal na to, že rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania je pre nedostatok odôvodnenia nepreskúmateľný, čo predstavuje ďalšiu okolnosť znamenajúcu odňatie možnosti žalobcovi konať pred súdom. Konanie je preto postihnuté aj inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

4. V dôsledku odvolania krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“) vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 329 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku IV. podľa ustanovenia § 388 CSP zmenil.

5. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

6. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania nie je správne. Súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, pričom dospel k záveru, že žalobca bol úspešný v časti 40,04 % a neúspešný v časti 59,96 % a žalovaný naopak, bol úspešný v časti 59,96 % a neúspešný v časti 40,04 %. Čistý úspech žalovaného predstavoval 19,92 % (59,96 % - 40,04 %), preto súd prvej inštancie žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v uvedenej výške. Súd prvej inštancie teda dospel k záveru, že v konaní bol úspešný žalovaný, a preto mu podľa pomeru úspechu priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi.

7. V danom prípade je odvolacia argumentácia žalobcu, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania, neprihliadal na prejav žalovaného o vzdaní sa nároku na náhradu trov konania, dôvodná. „Vzhľadom na skutočnosť, že o nároku na náhradu trov konania rozhoduje súd bez návrhu, výrok o trovách konania musí byť súčasťou rozhodnutia, a to aj vtedy, ak sa v konaní úspešná strana svojim výslovným prejavom, nevzbudzujúcim pochybnosti, nároku na náhradu trov konania vzdá. V takom prípade súd rozhodne, že strana nemá nárok na náhradu trov konania a v odôvodnení uvedie tento dôvod. Obdobne postupuje súd aj v prípade, ak trovy konania strane nevznikli“ (Veľké komentáre, Civilný sporový poriadok, Števíček, Ficová, Baricová, Mesiarkynová, Bajánková, Tomašovič a kol., 2016, C.H.Beck).

8. Zo zápisnice z pojednávania dňa 27. 10. 2023, na ktorom bolo vyhlásené dokazovanie za skončené a pojednávanie bolo odročené za účelom vyhlásenia rozsudku, žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu výslovne uviedol „prokuratúra si náhradu trov konania neuplatňuje“. Vzhľadom na uvedené výslovné neuplatnenie si náhrady trov konania zo strany žalovaného, mal súd prvej inštancie na túto skutočnosť prihliadať, a napriek čistému úspechu na strane žalovaného, žalovanému náhradu trov konania nepriznať.

9. Na základe uvedeného odvolací súd v zmysle § 388 CSP zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania tak, že žalovanému náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262, § 255 ods. 2 a § 396 CSP s tým, že žalobcovi ako úspešnej strane v rámci odvolacieho konania nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože v podanom odvolaní žalobca výslovne žiadal odvolací súd, aby žiadnej zo strán právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

11. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).